Lindě - Samson, Jaroslav Lenk

1. Má milá holka, už je to let,

   co jsem tě potkal a zbláznil se hned.

   Tolik ses smála a vedla si svou

   a s klukama hrála, prý na honěnou.

   Kde kdo se snažil, aby tě sved,

   málo ses bála i tvých šestnáct let.

2. Usmátý slunko, to neuhlídáš,
   jak ráno vstává, kde večer ho máš.
   Za kopce pádí a nevidí nic,
   že uteče mládí a život chce víc.
   Rozhánět mraky, až zrychlí se čas,
   s ním náš život taky, než vezme ho ďas.

R: Má milá Lindo, rád s tebou sedám,

   když rány si lížu, to tvou náruč hledám,

   když vyplétám vlasec z koruny stromů

   a po dlouhé, toulavé těším se domů.

3. Smutno mi bejvá u dlouhejch štací,
   alkohol smejvá to co se vrací.
   Před spaním tvý oči, ze sluchátka hlas,
   a už jen pár nocí, co oddělí nás.
   Čas letí, jak z vody roste náš syn,
   už nehoním body a určitě vím:

R: Má milá Lindo, rád s tebou sedám,
   když rány si lížu, to tvou náruč hledám,
   když vyplétám draka z koruny stromů
   a po dlouhé, toulavé těším se domů.

4. Má milá Lindo, už je to let,
   co jsem tě potkal a taky tě sved.
   A dodnes ti dlužím omluvu, vím,
   že tak rád prchám za dobrodružstvím,
   že dlužím ti píseň, ty pro jiné znáš.
   Tak měj mě moc ráda a tady ji máš.